

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5208/2019
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Страјин Лапчевић адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., као правних следбеника сада пок. ГГ (рођене ГГ1) и ДД из ..., као правног следбеника сада пок. ЂЂ, које све заступа пуномоћник Мијушко Жугић адвокат из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ и ЗЗ обојица из ..., као правних следбеника сада пок. ИИ, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 8671/18 од 21.03.2019. године, у седници већа одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 8671/18 од 21.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 8671/18 од 21.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев прво, друго и трећетуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П бр. 9533/16 од 25.04.2018. године одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је тужилац власник 24/36 идеалних делова кат. парц. ... површине 8,36 ари, њива 6 класе „код крста“ и кат. парц. ... површине 28,91 ар, њива 5 класе „...“ КО ... ЛН бр ..., што су тужени дужни трпети и да се по основу ове пресуде тужилац може уписати као власник наведених парцела. Ставом другим одбачена је тужба у делу у којем је тужилац тражио да се утврди да је власник са 12/36 идеалних делова кат. парц. из става један изреке, што су тужени дужни трпети и да се на основу ове пресуде тужилац може уписати као власник наведених парцела. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима ББ, ВВ и ДД накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж бр. 8671/18 од 21.03.2019. године одбио жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П бр. 9533/16 од 25.04.2018. године. Одбијен је захтев тужиоца и тужених за досуђивање трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

У одговору на ревизију прво, друго и трећетужени предлажу да се ревизија одбаци, трошкове су опредељено тражили.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити за уједначавањем судске праксе односно новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите као и начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, односно за одбачај тужбе. У нижестепеним пресудама изражен је правни став да нису испуњени услови за утврђење права власништва тужиоца на спорним парцелама по основу одржаја, јер у конкретном случају сам тужилац је неспорно био упознат са чињеницом да су на непокретностима које су предмет овог спора као сувласници са укупно 24/36 идеалних делова уписана лица, односно правни претходници тужених и сам тужени ЕЕ, што значи да тужилац није савестан држалац парцела, односно да тужилац нема правни интерес за утврђење да је власник са 12/36 иделаних делова предметних парцела, јер је укњижен са тим уделом, а које образложење је у складу са правним ставом Врховног касационог суда по том питању, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужиоца у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или на потраживање у новцу, уз предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је суду 07.08.2012. године. Вредност предмета спора је 7.455 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се не односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора од 7.455 евра не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци под три.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић